

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 58. Steenhovii consecratio ab aliis defensa, ab aliis impugnata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67596)

Sæc. XVIII. „strictum atque irregularitati præterea
 A. C. 1724. „obnoxium, si susceptos Ordines exer-
 „cuerit: Reliquum est, ut paterniscu-
 „ris nostris filialis obedientiæ fideique
 „vestræ officia respondeant. Nullum
 „enim jucundius dolori nostro solacium
 „afferri potest, quam ut intelligamus,
 „vos caute ambulantes non vocem alie-
 „norum audire, sed pastorem sequi, &
 „Domum ædificare supra firmam pe-
 „tram, ac vobis Dilecti Filii Apolloni-
 „cam Benedictionem, quam cælestis
 „præsidii pignus, atque aduersus po-
 „testates tenebrarum arma & scutum
 „esse optamus, peramanter impetu-
 „mur.,,

§. LVIII.

*Stenhovii consecratio ab aliis defensis
 ab aliis impugnata.*

Promulgatis hisce Papæ literis Ultra-
 jectenses Canonici haud temere
 verebantur, ne populus Catholicus mor-
 nesque recte sentientes a Pastore in
 illegitima consecrato & furtive in orbita
 Christi irrepente averterentur, ac se-
 sim etiam eidem faventes mordentis
 conscientiae stimulis incitati sese eius
 obedientiae subtraherent: Augebatur
 etiam eorum timor, postquam Herm-
 nus Damen Doctor Facultatis The-
 lo-

logicae Lovaniensis *Dissertationem de numero Episcoporum ad validam Episcopi ordinationem requisito* publici juris fecerat. Sæc. XVIII.
A. C. 1724.

In ea enim Author acerbissime perstrinxit Steenhovii consecrationem, eoquod Pontificis consensus ad electionem, ejusdemque confirmatio obtenta non fuerit, ac denique consecratio ab uno duntaxat Episcopo fuisset peracta, cum tamen juxta hunc Authorem, ex lege Divina tres Episcopi ad hanc actionem requirerentur, adeo ut, nisi summi Pontificis dispensatio interveniat, ejusmodi consecratio omnino nulla atque irrita sit. In his ergo angustiis constitutus Joannes Erckelius Ultrajectensis Ecclesiæ Decanus ceterorum nomine a Zegero Bernardo Van - Espen Juris utriusque Doctore & Lovaniensi SS. Canonum Professore in epistola die undecima Maij Delphis data quæsit, quæ ejus mens esset circa ordinationes Episcoporum per unum Episcopum peractas præcipue in casibus necessitatis, & an ullam habeat veri speciem, quod juxta Jus Divinum tres Episcopi ad ejusmodi ordinationes ita requirantur, ut aliter & sine dispensatione Pontificis factæ prorsus irritæ sint? & an nemo præter Romanum Pontificem in hac lege unquam dispensare possit? Ad horum petitionem Espenius eo lubentius descendit, quo majore cum applausu

Sæc. XVIII.
A. C. 1724

plausu subsistentiam Ecclesiæ Ultraje-
ctensis ejusque Episcopi ac Capituli ante
octennium, accidente etiam tota Pari-
siensi Jurium Facultate, comprobasset.
Hic ergo die quarta Junii Lovanii pro-
lixis ad præfatum Erckelium literis ad
proposita dubia respondit, ex Canone IV.
Nicæno, Innocentio I. (*) & S. An-
selmo (***) constare Episcoporum or-
dinationes sine requisito numero esse
quidem clandestinas, & non legitimas,
non tamen nullas invalidasque. Tum
vero ostendit Epistolam II. S. Anacleti
ad universos Galliarum Episcopos, & S. Do-
masii *de Chorepiscopis* & Joannis III. qua
Damennus pro se adduxerat, esse spur-
rias & ad fætidam Isidori Mercatoris
merces rejectas, & quamvis Leo III.
in suo responso seu Episcopi Germaniæ
& Galliarum in suo decreto ordinationem
Episcoporum ex defectu trium Episco-
porum esse nullam velint, hanc tamen
invaliditatem in hunc solum defectum
non rejecisse, probat Elpenius, sed quia
nec ad quamdam civitatis Episcopalis Se-
dem titulati erant, nec Canonice a tribus
Episcopis ordinati, sicut etiam S. An-
selmus in citata Epistola vitium ordina-
tionis

(*) Epist. ad Victricium Rothomagensis
Archiepiscopum.

(**) Lib. 3. epist. 147. ad Regem Hiberniarum

Sæc. XVIII.
A. C. 1724.

tionis potius refert in defectum assignati certi populi, vel Ecclesiæ, quam ordinatus regere deberet. Postmodum Espenius probat, quod si ex Institutione Christi requirerentur tres Episcopi, Romanus Pontifex in hoc numero dispensare non posset: constare autem ex Pontificali Romano, & ex responso S. Gregorii ad interrogata Augustini Angiorum Apostoli, *assistentes Episcopos non esse Sacramenti substantiales comministros*, sed duntaxat *testes contra furtivam clandestinitatem*, nec etiam illa Verba: *Accipe Spiritum sanctum &c.* ab eis prolata pertinere ad Ordinis substantiam, teste Morino (*) & Canone II. Synodi IV. Carthaginensis, & Pio IV. qui ordinationes Episcopales apud Indos ab uno tantum Episcopo factas pro validis, vitiosis tamen, agnoscat, etsi sine Romani Pontificis dispensatione factæ fuissent (**). Denique concludit Espenius, Pontificem contra S. Canones præsertim Nicænos nihil dispensatorie agere posse, proin ordinationes in primis Ecclesiæ sæculis fuisse validas, non ex Dispensatione Pontificia sed ex sola necessitate & salute populi de-

(*) De SS. Ordini: part. 2. Exerc. I. c. I.

(**) Vide Piguatell, tom. I, Consult. 182. num. 8. & 21.

Sæc. XVIII. defumi posse: cum ergo eadem necessitas & salus populi ordinationem Steenhovi exegerit, hinc eam fuisse validam concludit.

Hanc privatam Espenii epistolam alius quidam præfixa præfatione in Espenii laudes turgida, & numeris distincta sub titulo *Responsionis Epistolariæ* publicæ luci dedit, desuper autem Pontificis Internuntio apud Serenissimam Belgii Gubernatricem querente, hujus responsi exemplar die duodecima Septembris Anno 1725. publice urgente Cardinale Mechlinensi Archiepiscopo ex decreto Consilii Status Brabantini lato Bruxellis tanquam Benedicti XIII. Brevi, aliisque sacræ Sedis decretis desuper editis *injuriosum scandalosum & perniciosæ consequentiæ* est dilaceratum, & Espenius, ex mandato Mariæ Elisabethæ Archiducis & Belgii Gubernatricis respondere jussus est, an ipse hujus Epistolæ Author esset? quod fatente Consilium Brabantinum Rectori Universitatis Lovaniensis in mandatis dedit, ut servato juris ordine in Espenium ageret, eumque promeritis poenis ac censuris plecteret. Instructum igitur judicii actis die septima Februarii Anno 1728. pronuntiabatur sententia, vi cujus Espenius suam Responsionem Epistolarem intra tres hebdomadae

revocaret, ac interim ab omnibus Ec-
 clesiasticis & Academicis functionibus
 suspensus cunctas litis expensas solve-
 ret (*). Ipse vero veritus, ne insuper
 contra conscientiae dictamen (uti ipse
 inquiebat) & veritatem agnitam suam
 responsionem revocare & formula-
 rio contra Jansenium juxta sensum Bullae
Vineam Domini subscribere, pure ac
 simpliciter Bullam *Unigenitus* recipere
 a Mechliniensi Archiepiscopo cogeretur,
 octoginta duos annos natus e Patria
 sua & Lovaniensi urbe clam aufugit,
 a Steenhovio & Varleto Ultrajecti sum-
 mis honoribus exceptus, atque ad Se-
 minarium Amisfortiense nuper a Clero
 erectum admissus.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1724.

§. LIX.

*Catholici in Sinensi Imperio acerbius
 habiti.*

Postquam Yum-Chim seu *Juntschin* P. Flor. Bahr
 nov. not.
 supremum Sinensis Imperii solium
 sibi a suo Patre destinatum conscende-
 rat, omnium fratrum suorum, quorum Chin. p. 133.
 Binn. App.
 erud. Part.
 plurimos habebat, invidiam sustinuit: XII. lib. I.
 art. 2.
 Ut ergo illis omnem nocendi opportuni-
 tatem adimeret, intra breve temporis Du Halde
 descr. Sin.
 spatium ex illis primo & secundo ge-
 nitam, Imp. tom. 3.
 Sect. I.
 pag. 158.

(*) In apologia pro fuga sua.

